# Co Biblia mówi o Ojcu i Synu?

Jezus Chrystus — życie i nauka • Mk 1:9–11; J 17:1–3; 1 Kor 8:6

## Myśl przewodnia

O relacji Ojca i Syna należy mówić na podstawie kontekstu i wielu wypowiedzi Pisma.

## Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Mk 1:9–11 opisuje wydarzenie chrztu Jezusa. Narrator przedstawia Jezusa, głos z nieba i zstąpienie Ducha. Każdy z tych elementów ma określoną rolę w opowiadaniu.

Określenie „Syn Boży" opisuje wyjątkowy związek Jezusa z Ojcem. Jego znaczenie poznajemy, badając całą Ewangelię: posłannictwo, modlitwy Jezusa i wypowiedzi o autorytecie.

W J 17:1–3 Jezus zwraca się do Ojca, prosząc Go i mówiąc o posłaniu. W 1 Kor 8:6 Paweł przedstawia relację „jeden Bóg, Ojciec" i „jeden Pan, Jezus Chrystus". Zestawienie wymaga uważności: teksty mają odmiennych autorów i adresatów.

Mk 1:9–11 jest opowiadaniem o chrzcie, J 17:1–3 częścią modlitwy Jezusa, zaś 1 Kor 8:6 wypowiedzią Pawła w sporze o bożki. Te odmienne sytuacje literackie mają znaczenie dla wniosków o Ojcu i Synu. Warto rozróżnić wprost wypowiedzianą treść, wnioskowanie z kilku tekstów oraz późniejszą terminologię doktrynalną. Uczciwa rozmowa nie wymaga, by młodzież deklarowała rozstrzygnięcie całego sporu.

W tradycjach chrześcijańskich powstały różne modele wyjaśniania natury Boga i Chrystusa. Rozmowę zaczynamy od tego, co wynika z tekstu, i przedstawiamy stanowisko drugiej osoby zgodnie z jego rzeczywistym znaczeniem.

## Cele lekcji

- Analizuje słowo „Syn" w kontekście Ewangelii.
- Porównuje Mk 1:9–11 i J 17:1–3.
- Uzasadnia stanowisko z poszanowaniem pytań innych.
- Potrafi odpowiedzieć: Dlaczego 1 Kor 8:6 należy czytać w jego własnym kontekście?

## Przebieg zajęć

**Problem i hipoteza — 5 min**

Czy opis chrztu jest gotową definicją wszystkich relacji teologicznych?

**Tekst oraz kontekst — 12 min**

Lektura Mk 1:9–11; J 17:1–3; 1 Kor 8:6. Po narodzinach Jezusa patrzymy na początek Jego publicznej działalności. Ewangelia Marka przedstawia chrzest Jezusa i głos z nieba, który nazywa Go umiłowanym Synem.

**Porównujemy argumenty — 11 min**

Zestawcie Mk 1:9–11, J 17:1–3 oraz 1 Kor 8:6. W każdym wskażcie mówiącego, odbiorcę i znaczenie zdań.

**Dylemat i karta — 16 min**

Pracujcie w parach: jedna osoba formułuje twierdzenie, druga sprawdza dokładne oparcie w tekście. Dodatkowa wskazówka dla prowadzącego: Sporządź trzy kolumny: tekst, bezpośrednie twierdzenie, dalszy wniosek.

**Podsumowanie — 6 min**

Zapiszcie wniosek oraz jedno pytanie, którego nie rozstrzygają badane wersety.

## Pytania i propozycje odpowiedzi

**Co oznacza dokładne czytanie opowiadania?**

Rozpoznanie bohaterów, działań i słów w kontekście.

**Dlaczego zestawiamy teksty różnych autorów?**

Aby sprawdzić zakres świadectwa Nowego Testamentu.

**Jak rozmawiać z człowiekiem o innych przekonaniach?**

Streszczać jego pogląd rzetelnie i uzasadniać własny tekstem.

**Dlaczego 1 Kor 8:6 należy czytać w jego własnym kontekście?**

Paweł porusza tam temat bożków i wyznania wiary, a nie podaje rozwiniętego słownika późniejszej teologii.

## Pomoce dydaktyczne

• Biblie Mk 1, J 17, 1 Kor 8

• karty tekst–wniosek

• reguły rozmowy

## Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Opis chrztu Jezusa w Mk 1 wskazuje na Ojca mówiącego z nieba, Jezusa i Ducha w odrębnych rolach narracyjnych. Nie wyprowadzaj z samej sceny kompletnego modelu ontologicznego. Odnotuj historyczne różnice interpretacji z szacunkiem.

• Oddziel obserwacje zawarte w tekście od wniosków i odniesień współczesnych; pozostaw czas na pytania, także bez odpowiedzi.

• Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.

• Mk 1:9–11 przedstawia chrzest Jezusa w Jordanie, zstąpienie Ducha i głos z nieba nazywający Jezusa Synem umiłowanym. W tekście mówiący, Jezus i Duch zostają opisani w odrębnych rolach narracyjnych.

• Słowo „Syn” w Piśmie Świętym wymaga odczytania w kontekście; w odniesieniu do Jezusa łączy się z Jego wyjątkową relacją do Boga, posłannictwem i autorytetem. Nie trzeba narzucać dzieciom spekulacji o biologicznym znaczeniu określenia.

• J 17:3 i 1 Kor 8:6 zawierają ważne wypowiedzi o Ojcu i Jezusie Chrystusie. Interpretacje wzajemnych relacji tych tekstów z J 1:1–18 różnią się między wspólnotami chrześcijańskimi; najpierw obserwuj sens każdego tekstu.

• Mk 1:9–11 opisuje wydarzenie z życia Jezusa. Nie zawiera rozwiniętej definicji doktrynalnej późniejszych wieków; w starszej grupie wolno omówić historyczny rozwój terminologii bez wzajemnego ośmieszania tradycji.

• W J 20:17 Jezus mówi o swoim Ojcu i o Ojcu uczniów. W interpretacji trzeba odróżnić sens tekstu od późniejszych modeli wyjaśniających naturę Boga.

• Nie stawiaj fałszywego wyboru między szacunkiem dla osób i krytycznym badaniem ich argumentów.

• Nie stawiaj osobistej wiary dziecka pod oceną. Ucz szacunku w sporach teologicznych. Nie wymagaj deklaracji przynależności doktrynalnej ani publicznego uzasadniania rodzinnej tradycji.

• Mk 1:9–11 mówi o chrzcie Jezusa i głosie z nieba. Rozważając Ojca i Syna, porównaj J 17:1–3 i 1 Kor 8:6; unikaj dopowiadania treści nieobecnych w danym wersecie.

• RED. II: Opis chrztu Jezusa w Mk 1 wskazuje na Ojca mówiącego z nieba, Jezusa i Ducha w odrębnych rolach narracyjnych. Nie wyprowadzaj z samej sceny kompletnego modelu ontologicznego. Odnotuj historyczne różnice interpretacji z szacunkiem.

• Teksty do porównania: Mk 1:9–11; J 17:1–3; 1 Kor 8:6; J 20:17

## Kontynuacja w domu

Pozwólcie każdemu nazwać jedno zagadnienie wymagające dalszego czytania.